

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník VI.

ČERVEN 2012

č. 6

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Žeň je hojná, ale dělníků málo

Tato slova řekl Pán Ježíš, když rozesílal své učedníky, aby šli do všech měst a vesnic, kam chtěl sám přijít... (*Luk 10,2*). Poslal svých dvanáct a pak dvaasedmdesát. To bylo rozeslání ke ztraceným ovcím domu izraelského. Když dokončil své dílo a odešel k Otci, poslal je do celého světa. Na první pohled se to muselo zdát nemožné, aby tito prostí rybáři ze zapadlého koutu římského impéria změnili svět. Vývoj dalších událostí nás přesvědčují o tom, že to možné bylo. Vždyť Pán Ježíš řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do konce světa“ (*Mt. 28,20*).

Pro naši arcidiecézi budou v sobotu 23. června v olomoucké katedrále vysvěceni na kněze tři jáhni. Máme radost, že jeden z těch, kterých si Bůh vyvolil k této své službě je z naší farnosti. Na druhou stranu se díváme do budoucnosti s obavami. Jak budou vypadat naše farnosti a jaký bude náboženský život v nich, když nebude dostatek kněží? Už dnes jsme svědky toho, že farnosti se spojují, i několik farností pod správu jednoho kněze, ruší se nedělní bohoslužby, v mnoha živých

farnostech se zavedla v neděli pouze jedna mše svatá, věřící v rodinách se nemohou vystřídat při péči o malé děti, nebo staré a nemocné, přestávají pravidelně v neděli chodit do kostela. Jejich víra zvětrává, svátostnému životu se vzdalují. Při letošních májových pobožnostech jsme četli ze životopisu Služebníka Božího Antonína Cyrila Stojana: „Stojanův květen“. Tento horlivý kněz Kristův usedl na stolec svatého Metoděje v nelehkých dobách – po rozpadu Rakouskouherského mocnářství byly nálady v novém Československu a zvláště v Čechách velmi vyhrcované zvláště proti katolické církvi. Na počátku svého působení udělil kněžské svěcení také jen dvěma jáhnům. A přitom ke katolické církvi se hlásilo daleko víc lidí než dnes. Jeho horlivá kněžská a pak arcipastýřská činnost, která i když byla velmi krátká, přinesla své ovoce. Kněžský seminář v Olomouci se naplnil a jeho nástupce otec arcibiskup Leopold Prečan přistavěl celé nové křídlo, které sloužilo k ubytování bohoslovců posledního ročníku. Příklad služebníka Božího A. C. Stojana nás motivuje, abychom nenaříkali, ale každý na svém

místě víc pracovali pro Boží království. Jak my kněží, abychom horlivě hlásali Boží slovo a umožňovali svým věřícím v co největší možné míře účastnit se slavení Dne Páně Nejsvětější obětí mše svaté, tak otcové a matky v rodinách svědomitou výchovou svých dětí, která nespočívá v „posílání do kostela“, ale především v dávání dobrého příkladu. Kdo rozdává, musí také shromažďovat. Máme v současné době spoustu možností náboženského a duchovního vzdělávání. Těchto možností je třeba využít. Naše exerciční domy se skvělými duchovními programy Vás očekávají. Farnosti potřebují aktivní pomoc věřících laiků v pastoraci. Jestliže využijeme hřiven, které každému z nás Pán svěřil, pak se nemusíme bát o naše rodiny, ani o naši místní církve.

P. Jan

Můčka

Apoštolát modlitby

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc červen:

Úmysl všeobecný: Aby věřící rozpoznávali v eucharistii živou přítomnost Vzkříšeného, který je provází v každodenním životě.

Úmysl misijní: Aby křesťané v Evropě znovu objevili svou pravou identitu a podíleli se s větším nadšením na hlásání evangelia.

Úmysl národní: Abychom přijímali svátost biřmování se svobodnou touhou po Duchu Svatém.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci dubnu 2012 přijali:

Marii Vlčkovou	Drnovice
Tomáše Příbyla	Horní Lhota

Svou společnou cestu životem začali v měsíci květnu 2012 před Božím oltářem:

Ladislav Koutný	Luhačovice
Jana Šenovská	Horní Lhota

V květnu 2012 odešli na věčnost a byl pohřbeni:

28. dubna:

Anna Kořenková 82 let
Drnovice 50

1. května:

Josef Koutný 77 let
Horní Lhota 113

30. května:

Marie Machů 65 let
Vysoké Pole 98

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

* * *

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání ThDr. P. Jaroslava Studeného, faráře a administrátora farnosti v letech 1984 – 1990

Začátek k dnešnímu zápisu jsem si vypůjčil z publikace Dr. Studeného: „Stavíme nové kostely s firmou Sopus“, kterou jistě vlastní mnoho našich farníků, v níž slova z Úvodu na str. 11 jakoby charakterizovala a byla totožná s obětavostí a pracovním nasazením místních farníků při opravě krásného farního chrámu nebo při stavbě či opravách kostelů a jiných sakrálních objektů ve farnosti, o čemž všem jsem z jeho zápisu dovídáme. Cituji: „Občané přinášejí velké oběti, jen aby měli „svůj“ vlastní kostel a pravé oběti, které pro svůj kostel přinesli, činí jim jej blízkým. Jestliže se v našich zemích světlí rok co rok nové kostely, je v tom znamení také něčeho jiného, povzbudivého. Tato skutečnost vydává o něčem svědectví, hlasité svědectví o tom, že lid cítí potřebu duchovna a že je schopen nadšení pro Boží věc přes všechno, co ten prostý lid musel v minulé době vyslechnout proti náboženství. Ten znásilněný lid ve svém ponížení mlčel, ale jeho víra se v neustálém pokořování upevnila. V tom je náš věřící lid velký a zaslouží si hlubokou úctu. Hrdost tupených a ponižovaných se proměnila v obětavost a nadšení. Či v tom není projev obdivuhodného nadšení, že v každé farnosti, kde stavíme kostel, se najdou lidé, kteří přinesou státisícové dary a pracují zdarma po celé týdny i měsíce? V těch lidech je víra. Kdo nevěří, není schopen obětí, kdo nemá víru v Boha, není schopen ty oběti prostého lidu pochopit. Proč stavíme nové kostely? Vedou nás k tomu dva důvody: Myslíme na sebe a na naši mládež, která přijde po nás. Když se zamyslíme, jak se kolem nás v základech rozechvívá duchovní svět a jakou oporou je dům Boží, pochopíme, proč budujeme nové kostely.“

V kronice Dr. Studený pokračuje: „Přijímám-li dar na kostel, pak slova „Pán Bůh zaplat““, kterými v naší době vyjadřujeme poděkování, vycházejí z hloubi srdce – modlím se podobně, jako se kdysi modlil žalmista Páně David: Pane, milovali jsme okrasu tvého domu a místo, na kterém přebýváš. Bože, nezavrhuješ s bezbožnými naše duše! V Újezdě u Valašských Klobouk v pondělí dne 16. července 1984, ve svátek Panny Marie Karmelské. Dr. Jaroslav Studený.

V kouli pod křížem na věži jsme našli zápis z roku 1898, který jsme zase uložili do koule. Zápis byl uložen v papírové obálce a dosti značně poškozen. Nyní jsou oba zápisy v měděné trubici a zaletované. Starý zápis: Pochválen buď Ježíš Kristus... na věčnou památku. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému i sláva Nejsvětější Trojici. Čest budiž i matce svaté bl. Panně Marii, svatému Mikuláši a všem svatým. Ku cti a slávě jejich léta spásy 1898, kdy lodičku církve sv. řídil slavně panující papež Lev XIII. a nástupcem sv. Metoděje opět po dlouhých věcích stal se muž lidu všemu milý biskup metropolita Dr. Theodor Kohn – jest opraven chrám Páně, když dne 11. července 1896 nevysvětlitelným způsobem podlehl věž jeho zhoubným plamenům a i zvony dílem se roztekly a byly poškozeny ničivým živlem. Za přispění farního patronátu a pomoci „Unio catholica“ ve Vídni, neúnavnou péčí tenkrát v Újezdě působícího dp. faráře P. Jana Pírka zrušený chrám – naše místo sv. opět je opraveno a dle sil i okrášleno. Každý hleděl přispěti na zvelebu chrámu Páně a ty dárky udělované z mála provázela radost, aby uctěno bylo svaté místo, do něhož každodenně zavítá náš milý Ježíš Kristus, obklopen sbory svatých a kůry andělskými, odkudž žehná nás Bůh Otec a sílí Duch sv. Největší obětavosti ukázaly zbožné panny, které ve své důvěře k naší královně, vzoru čistoty, grošem v potu tváře získaným zbudovaly sochu Panně Marii, jež jim bývá v daleké cizině jedinou záštitou, radostí a útěchou. Královna nebes jim odplatí. S prací se počalo asi kolem června a trvala hluboko do října. Stavitelem a s ní spojenou prací podnikl pan František Novák, stavitel z Vyzovic, zvony byly zaslány do Nového Města ku zvonáři Petru Hilzerovi, a on je dle zevnějšího vzhledu k úplné spokojenosti přelil. Snad i ten hlas jejich bude tak milý a ku zbožnosti povzbuzující, jako byl těch dřívějších – jimž prý podobně zvonily jen Jaroměřické. Oltář zhotovila a opravila společ. Petra Bařika a synů v Sychrově v Čechách. Hlavní je docela nový, vedlejší opravený a při bočním Panny Marie tumba opravena a od mense výše vše nové. Také křtitelnice a kazatelna jsou obnoveny, před kostelem kříž a udělány schodky. V tomto roce slaví císař Pán František Josef I. své padesátileté jubileum – slavnost řídká a proto na všech stranách s velkou okázalostí konaná neb připravovaná. Ale úmysly Boží nevyzpytatelné dopustily, že žalost sklíčila jeho srdce těžce již zkoušené a žalost nemůže být vyvážena radostí. Rukou vraha vedeného zuřivostí šelmy proklato jest srdce jeho věrné družky životem – císařovny Alžběty, to srdce, které samo trpělo mnoho, ale přece neustávalo mírnit žal a bolesti jiným. Národové sdružení v zemi jeho Veličenstva truchlí upřímně a těžce navštívení. Stařec jubilant neztrácí důvěru v Boha, ale jako Job trpí a stará se o blaho poddaných. V tento rok náš národ důstojným způsobem slavil památku muže, jenž pro zásluhy své se ne neprávem nazývá „otcem národa“. Každá i ta nejzapadlejší vesnička snažila se jeho narozeniny uctíti svým způsobem. Památka Fr. Palackého bohdá ani po 100 letech nevyhyne. V naší farnosti staví se letos škola ve Slopném tímže stavitelem p. Fr. Novákem a dějí se přípravy ku stavbě dvojtřídky ve Vysokém Poli.

Mgr. Vladimír Měřínský

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘEŠŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněmovní text č. 8 (pokračování)

V návaznosti na Závěrečný dokument... uplyne v listopadu tohoto roku čtvrt století od přijetí a vyhlášení iniciativy „Desetiletí duchovní obnovy národa“ společným pastýřským listem biskupů a ordinářů českých a moravských diecézí. Při akcentaci tohoto faktu může být nastolena otázka rekapitulace výsledků této iniciativy. V životě člověka takové údobí – 25 let jistě není nikterak zanedbatelný časový úsek, ale v životě naší církve, která již navzdory různým „oponentům“ a jejich námitkám či invektivám, jež i dnes často zaznívají, existuje 2000 let, je tomu poněkud jinak. Která instituce, království či říše může o sobě toto říci? Píšeme-li či čteme-li tato slova o Desetiletí... přejeme si, aby byla, jak říká nedávno zesnulý Oto Mádr, stále lepší službou absolutnímu věčnému SLOVU, slovům Kristovým. Aby se tato služba mohla realizovat, nelze přehlédnout určité skutečnosti v situaci, kdy vnější struktury církve jsou namnoze v žalostném stavu. Na rozdíl od Moravy jsou v Čechách – a to nejen v pohraničí – celé velké oblasti nábožensky zanedbané nebo prakticky mrtvé. Převládá konzumní materialismus, tradiční struktury vesnického života jsou rozbité a ničím nenahrazené. Z tohoto pohledu je většina naší země misijním územím. Přesto proces odnáboženštění zdaleka nedosáhl kdysi státem plánovaného stavu. Od církvi odpadli především jejich formální členové. Skuteční věřící v dobách zkoušek většinou vnitřně vyzráli a jejich počet spíše stoupl. Věřící jsou dnes nezanedbatelnou částí společnosti a dávají o sobě více vědět. Pokud alespoň část věřících vezme v rámci duchovní obnovy vážně své poslání být kvasem a solí země, může to zvláště v této duchovně vyprahlé době působit jako jiskra na strništi. Navzdory všem překážkám šíří se živá křesťanská společenství; šíří se ovšem i náboženské sekty, různé duchovně se tvářící pověry a dokonce satanismus – žízeň po „duchovnu“ je velká a chybí kultura rozlišování. O to větší je odpovědnost církvi. Nezapomeňme, že obnova života církve zahrnuje také službu církve všem lidem, celé společnosti. Součástí obnovy je překonání mentality gheta a posílení vědomí, že církve tu nejsou jen samy pro sebe, že se nemají starat jen o své přežití a vlastní kultivaci, nýbrž že mají podle Kristem uloženého úkolu stále vycházet „za hradby“ a „hlásat evangelium všemu stvoření“ a „uzdravovat každou nemoc v lidu“. Lze očekávat, že církve brzy vyjdou z vnuceně omezeného prostoru kostel – sakristie – krematorium a veřejně se budou ujímat svého poslání na poli sociální, charitativní, kulturní a výchovné práce. Má být tvarem a dosvědčením hlásání evangelia, že vychází ze specificky křesťanských základů. Oživení pouze vnější aktivity by vedlo k věcem jalovým, ke „starým měchům“. Jde o duchovní obnovu, což mimo jiné znamená, že my křesťané musíme stále dbát na to, aby silné víno evangelia nebylo proměněno ve vlažnou vodu humanitární dobročinnosti a aby při našich aktivitách ve světě (které k našemu svědectví patří, protože věříme, že Slovo se stalo tělem) nebyla vertikála pohlcena horizontálou. My katolíci máme za sebou skoro dvoutisíciletou historii, v níž se naše církve mnohemu naučila a z mnohých chyb poučila; jsme si vědomi nutnosti stále „zametat před vlastním prahem“, víme, že všechny snahy přispět k obnově národa musí předcházet a doprovázet neustálá snaha o poctivou obnovu a vnitřní očistu církve a každého z nás. To není

sebemrškačská nálada nebo přechodná taktika k získání důvěry ostatních; už svatý Augustin učil, že církev je ze své podstaty „semper reformanda“, stále se obnovující.

Víra v jediného mesiáše nás může chránit před vlastními mesiášskými komplexy. Víme, že my sami jen částečně a mnohdy zkresleně rozumíme pravdě, která nám byla svěřena (na rozdíl od jiných společností je v katolické církvi velmi přesně omezen nárok na neomylnosti) a že svými životy ji často trestuhodně kompromitujeme. Platí to o jednotlivcích stejně jako o celých strukturách církevního života. „Katolický“ znamená „všeobecný“ – katolicita je dána církvi jako trvalý úkol, který nás zavazuje jak k věrnosti vlastním principům, tak k velkorysé otevřenosti. Uvědomujeme si a respektujeme pluralitu duchovního života společnosti. Program Desetiletí tvořili katolíci, což znamená, že pro lidi stojící mimo církev je tento program v dané podobě předložen jako impuls a inspirace ne jako direktiva myšlenkově uzavřená, předložená jen k mechanickému plnění.

*Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

Rozhovor pro farní měsíčník:

s jáhnem S t a n i s l a v e m T R Č K O U

Tak jsme se konečně dočkali... Po jedenácti letech znovu zakusíme jednu z nejkrásnějších a nejradostnějších událostí, které se může farnosti vůbec dostat: kněžského svěcení. Příprava slavnosti svěcení a vzápětí slavnosti primiční, předem načrtnuté v hrubých rysech, nabývá den ze dne stále konkrétnější podoby. Zbývá už jen několik posledních týdnů – či možná spíše několik dní – které jsme využili i k rozhovoru s naším milým primiciantem Staňou Trčkou.

Staňa se narodil Janě a Stanislavu Trčkovým jako první ze tří dětí. Až do svých osmnácti vyrůstal spolu s dvěma mladšími sestrami v rodných Drnovicích, kam denně dojížděl coby student osmiletého gymnázia ve Valašských Kloboukách. Po jeho mimořádně úspěšném absolvování se přihlásil do Teologického konviktu v Olomouci, odkud po roční formaci nastoupil do Arcibiskupského kněžského semináře v tomtéž městě. Na teologické fakultě získal loni titul magistra a na to přijal z rukou biskupa Mons. Hrdličky jáhenské svěcení. Jako jáhen byl poslán do Kojetína, kde se nyní intenzívně připravuje na své poslání kněze.

Jaké jsou poslední dny před tím velkým očekáváním?

Snažím se dělat svou jáhenskou službu v Kojetíně, jak nejlíp umím. A v závěru - úplně poslední týden před kněžským svěcením - budeme mít exercicie.

Hezká odpověď'. Stručná a jasná. Spíš jsem ale měla na mysli, jak to prožíváš tak nějak vnitřně. Tedy – je-li to vůbec sdělitelné a chceš-li to samozřejmě sdělit.

Těším se, ale zároveň se tak trochu i bojím. Abych pravdu řekl, já na oslavy moc nejsem. Primice, tak jako i každá další mše svatá, je oslavou Boha, nikoli člověka, kněze nebo farního společenství. Obávám se, abych se v pojetí některých lidí nestal středem pozornosti já namísto Boha a z toho plynoucích zbytečných řečí a tak podobně. Byl bych rád, abychom si všichni uvědomili, že tady nejde o nějakou společenskou událost a už vůbec ne o moji soukromou oslavu.

Ale jinak se samozřejmě těším a především se těším na ten obyčejný, každodenní kněžský život, i když z některých povinností mám zatím trochu i obavy.

Zpráva o tom, že sis podal přihlášku do kněžského semináře možná až tak nepřekvapila. Mám pocit, že ke kněžství jsi inklinoval snad od dětství. Nebo že by se to jen tak zdálo...?

Ano, je pravda, že asi tak od páté třídy jsem začal vážně uvažovat o kněžství. Samozřejmě se to ještě všelijak tříbilo, v tomto věku tam převládaly dětské představy, ale přece jen mě to už „nepustilo“ a na gymnáziu (ve vyšších ročnících) jsem už měl jasno. Možná je škoda, že to nebylo překvapení. Ono se to dostalo na veřejnost tak, že to ze mne vymámil jeden spolužák v primě nebo sekundě na gymnáziu (6. nebo 7. třída). Slíbil mi, že to nikomu neřekne. Co slíbil, to splnil – napsal to na papír a nechal kolovat po třídě...

Ty jsi vůbec vždycky působil dojmem takového hodného chlapce, pilného studenta, spolehlivého ministranta. To z Tebe museli mít rodiče a učitelé jen samou radost, ne? Provedl jsi vůbec aspoň někdy nějakou tu „lumpárnu“?

Na lumpárny jsem moc nebyl. Ale to neznamená, že bych byl vzorný. Rozhodně se mnou měli učitelé i rodiče také dost starostí. Je sice pravda, že jsem naschvály nedělal, ale v pubertálním věku jsem se dost rozčiloval, když někdo udělal nějaké naschvály mně. Bylo pro mě těžké naučit se ovládat.

Odjakživa jsi miloval literaturu a hodně knížek jsi taky načetl. A myslím, že ne ledasjakých. Není obvyklé, aby si lidé v mladém věku vybírali náročné knihy ...

No, radši bych moc nepřeháněl. Býval jsem sice vždycky knihomol, dodnes rád čtu, ale neznamená to, že bych od útlého věku četl složité knihy. V dětství, ale i v období gymnazijních studií jsem si rád zpestřil čas dobrodružnou literaturou. Čítával jsem hodně Karla Maye, Foglara, pak Vernea. To byly většinou knihy, kde byl děj a daly se přečíst rychle. Té náročné literatury jsem až zas tak moc nečetl, dost z toho byla povinná četba do školy.

No tak dobře, i když ... a co z toho tě zaujalo nejvíc?

V posledním ročníku gymnázia jsem dostal za úkol zpracovat referát o starokřesťanské filozofii a literatuře. Tak jsem přičichl k patristice (nauce o církevních otcích a jejich spisech), velice mě to zaujalo a to mi vlastně zůstalo dodnes. Také jsem z tohoto oboru psal diplomku na teologické fakultě.

/a pak že přeháním.../

... a Tvé další koníčky? Čemu se rád věnuješ, když máš volno?

Rád chodím pěšky, nejvíc po horách. Ať už jde o turistiku, nějaký výlet, nebo o pout'. Také si rád vyjedu na kole. A v posledních letech trochu brnkám na kytaru.

To se může hodit. Máš za sebou bezmála rok jáhenské praxe, své první pastorační zkušenosti. V čem myslíš, že ti budou především užitečné do budoucnosti?

To nemůžu nikdy dopředu vědět, to se teprve uvidí, kam mě otec arcibiskup pošle a jaké úkoly mi Duch svatý přivane. Ale určitě věřím, že jáhenský rok v Kojetíně je velice výborná, pestrá a všestranná zkušenost. Pracoval jsem tu s menšími i většími dětmi, s mládeží, s dospělými, se staršími lidmi, s bílými i s Romy. Kromě Kojetína, což je město zhruba velikosti Valašských Klobouk, patří pod Kojetín ještě dvě menší farnosti a několik dalších vesnic. Každá je jiná, má úplně jiný ráz, a proto je to tu velice pestré. Škoda jen, že jsem na dlouhou dobu poslední jáhen v Kojetíně. Už je to jisté, že P. Pavel zůstane od příštího roku v Kojetíně sám, bez jáhna či kaplana. Je to škoda, myslím, že Kojetín byl pro jáhna ideální místo právě díky velké pestrosti a díky širokému záběru.

Takže ještě nevíš, která farnost bude Tvou první. Tušíš aspoň?

Ne, vůbec netuším. Jediné, co vím, je, že nezůstanu v Kojetíně. A ještě je jisté, že nepůjdu do rodné farnosti. Jinak můžu jít kamkoliv v olomoucké arcidiecézi.

Kdy to budeš vědět definitivně ?

Po kněžském svěcení při ohláškách na konci mše svaté přečte otec arcibiskup, kam který novokněz půjde.

A kdyby záleželo na Tobě? Kam by jsi šel nejrady?

Někam na malou vesnici.

Ještě jako student - bohoslovec jsi se angažoval několik let v projektu Antiochie. Co bylo jeho podstatou a jaké poznatky jsi díky němu získal?

Antiochia jsou letní prázdninové misie, které provádí věřící mládež zhruba od 16 let pod vedením bohoslovců. Během letních prázdnin se na nějaké vesnici nebo menším městečku vystřídají čtyři skupiny, turnusy mládeže. Vybírají se místa v pohraničí, v Sudetech, kde je málo věřících nebo téměř žádní. Každý turnus je na místě dva týdny a snaží se tam navázat kontakt s místními, hlavně s dětmi a s mládeží, ale nejen s nimi. I když jsou to misie, není to o nějakém přesvědčování, že existuje Bůh. To by nemělo celkem žádný smysl. Daleko spíš je třeba navázat s místními vztahy a oni se pak sami začínají ptát, proč jsme tam přijeli, do takového zapadákov, proč tam zadarmo děláme program pro místní děcka, proč chodíme do kostela atd. I když ani v naší oblasti není všechno v pořádku, v pohraničí je přece jen všechno daleko víc rozvrácené, než u nás na Valašsku. Jak se lidé odkloní od Boha, pak se společnost více či méně hroutí. Ale zároveň ti lidé, kteří Boha nepoznali, podvědomě přece jen po Bohu touží – a zvláště v takovém rozvráceném prostředí. Ale sami nejsou schopní Ho najít, často ani si uvědomit, že by Ho měli hledat. Ale když se setkají s partou mladých věřících a vidí, že svou víru žijí a jsou šťastní, že je víra naplňuje, je to pro ně velký impuls.

Za dva měsíce prázdnin samozřejmě nepočítáme s tím, že obrátíme celou vesnici. Považujeme za velký zázrak, když se najde několik málo lidí, kteří se začnou připravovat na křest. To jsou spíš výjimky, ale stává se to. Daleko spíš je pak na místním faráři, aby pokračoval v tom, co Antiochia začala. O Antiochii by se dalo hovořit hodně dlouho, ale tady na to není moc prostoru. Ale zasloužila by si to, dala mi hodně. Zájemce bych aspoň odkázal na stránky www.antiochia.cz.

Podstatnou náplní Tvé práce bude teď především pastore. I když se jedná o široké spektrum nezbytných činností, kterým se budeš věnovat, je tu něco, kde cítíš, že bys měl (nebo chtěl) dělat něco víc?

To nevím, co budu dělat víc, to záleží hodně na místě, kam se dostanu. Co tam bude potřeba. A je možné, že po několika měsících či po roce na novém místě budu celou situaci vidět zase jinak, než na začátku, když tam čerstvě přijdu.

Jistě jsi musel mnohokrát zaregistrovat, že současná doba a zejména naše české prostředí církvi jako takové zrovna nefandí. A jistě taky počítáš s tím, že budeš muset čelit různým nevraživostem, útokům, konfrontacím. Jsi na to připraven? I když na všechno se, pravda, připravit nedá ...

Nedá. Samozřejmě počítám s tím, že nebudu oblíbený, nebudu všude vítaný, počítám i s tím, že lidé ve většinové společnosti nemají církev v lásce a že tyto pocity budou přenášet zvláště na nás, duchovní. Co mě mrzí nejvíc, je asi to, že budu muset počítat i s útoky „zevnitř“, od věřících, od farníků. Ale to předpověděl už sám Pán Ježíš: „Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat - jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.“ (*Jan 15,20*) V tom je varování, ale zároveň i velká posila a útěcha. Když jsme spojení s Kristem ve smrti, budeme s ním spojeni i v životě věčném.

Ano, i toto je smutná realita - a zřejmě i největší bolest našich farností. Ale na druhé straně, jak říkáš, v Kristu máme obrovskou naději a tím konečným vítězem bude On...

Moc Ti Stani, přejeme, aby Ti dával vždycky tolik síly, odvahy, moudrosti a požehnání, abys to všechno zvládnul. A samozřejmě taky co nejvíc radostných chvil, pokoje a krásných prožitků, které naopak jen stěží může přinést jakékoliv jiné povolání.

Děkuji za rozhovor.

Rádo se stalo. Rád bych také vyřídil farníkům poděkování za jejich modlitby a ujistil je, že i já na ně pamatuji v modlitbách. Především bych chtěl všechny povzbudit v jejich snažení o pravý křesťanský život. Pokud toto snažení někdo vzdá a vzdálí se od Krista, nemá žádnou šanci obstát na Posledním soudu. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen – i kdyby na cestě tisíckrát spadl, tak pokud znovu povstane, Bůh ho určitě neztratí.

Díky i za tato závěrečná slova, o kterých stojí za to přemýšlet ...

/H. Martincová/

připravujeme
POUŤ DO MEDŽUGORJE

Datum: 17.8. – 24.8.2012

Cena: **3 000 Kč** – zahrnuje dopravu, průvodce, program a překladatele
+ 50 Eur za ubytování – 5 nocí

Nástupní místo: **Újezd, Valašské Klobouky**

Ubytování: **v centru Verité, kde je možnost přípravy jídel z vlastních zdrojů anebo využití tamní jídelny (snídaně 2 Eur, oběd 3 Eur, večeře 5 Eur)**

Přihlásit se můžete: **u Machů Sv. tel. 725 104 080;**
nutný platný cestovní pas i pro děti

Vhodné i pro rodiny s dětmi!

První den pobyt u moře.

Pořad bohoslužeb v červnu – farnost Újezd

1. června : Pátek Sv. Justina, mučedníka	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, syna Františka, jeho manželku, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Kučerovy, dvě sestry, švagry a Petra Černocho	MJ
2. června : Sobota Sv. Marcelína a Petra, mučedníků	6.30 Új.: 16.00 Lo.: 18.00 Dr.:	Za farníky Za syna Miloslava Kozubíka, vnuka Daniela, otce Eduarda Krpenského, rodiče Jurčikovy, prarodiče a živou rodinu Za + rodiče Štěpáníkovy, Trčkovy, manžele Slovákovy, bratra Karla a Boží požehnání pro živou rodinu	Mě
3. června : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.:	Za rodiče Balouchovy, syny, vnuka, zetě a ochranu Panny Marie Za + Karla Šenovského, manželku, rodiče z obou stran, jejich syny a dcery, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za děti prvokomunikanty	Ku Mě
4. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Josefa Polčáka, rodiče z obou stran, jejich děti a dar zdraví pro celou rodinu	Ov
5. června : Úterý Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	19.00 Dr.:	Za Miroslava Machuču, + rodiče Raškovy, Machučovy a dar zdraví pro živou rodinu	
6. června : Středa Sv. Norberta	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Františka Machů, jeho rodiče, stařečky z obou stran, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + manžela, syna Antonína, rodiče Kozubíkovy a Chmelovy, + příbuzenstvo, duše v očištění a živou rodinu	On
7. června : Čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ	6.30 Új.: 17.35 Új.: 19.00 Sl.: 19.00 Dr.:	Na dobrý úmysl Za + Jana Machů, rodiče Machů, živé a + kněze, živou a + rodinu Machů Za + rodiče Váňovy, jejich vnuka, rodinu Strnadovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Machů, syna Ladislava, Františka Vlčka, Emila, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	An Mě ZvV JaK
8. června : Pátek Ferie	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Šomanovy, Machů a dar zdraví pro živou rodinu Za + Ludmilu Šustkovu, rodiče Šustkovy, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu	Am
9. června : Sobota Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve	6.30 Új.: 16.00 Lo.: 18.00 Dr.:	Za + rodiče Čechovy, Čevelovy, jejich + sourozence a živou rodinu Za + Jana Kozubíka, bratra Františka, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Bodlákovy, syna Františka, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu	ŠF
10. června : Neděle 10. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.:	Za + Vlastimila Šlízka, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Hlavičkovy, jejich rodiče, sourozence, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ

	9.40 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)	
11. června : Pondělí Sv. Barnabáše, apoštola	17.35 Új.:	Za + rodiče Lysákovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu	On
12. června : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Zichovy, syna Jana a Boží požehnání pro živou rodinu	
13. června : Středa Sv. Antonína z Padovy, kněze a uč. církve	17.35 Új.:	Za + Antonína Krajču, rodiče Helisovy, ochranu a Boží pomoc pro celou rodinu	ChV
	18.30 Sl.:	Za Karla Kostku, Františka Kolaříka, rodiče Petřů, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
14. června : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Buriánkovy, rodiče Olejníkovy a duše v očistci	
15. června : Pátek Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	15.30 Új.:	Za Antonína Fojtíka, rodiče z obou stran a jejich rodiče, Boží ochranu a dar zdraví pro živou rodinu	Če ChV
	18.30 Sl.:	Za + Marii a Vladimíra Kozubíkovy, syna Aloise, živou a + rodinu	
16. června : Sobota Neposkvrněného Srdce Panny Marie	6.30 Új.:	Za + Marii Kovářovu, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu	Mě
	16.00 Lo.:	Za + Františka Fojtíka, + snachu a rodiče z obou stran	
17. června : Neděle 11. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za živé i + osmdesátníky z Újezda	ŠF Mě
	8.15 Sl.:	Za + Jana Janoše, manželku, + příbuzné a dary Ducha svatého pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za živou a + rodinu Machů, Januškovu a Vavrušovu	Ra MJ
	11.00 Dr.:	Za rodiče Častulíkovy, Pavelkovy, Marii Častulíkovu, snachu Blanku, rodinu Oblukovu a Polčákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	
18. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Machů, dceru Marii, vnuka Zdeňka, zetě, Marii Ambrúzovu, stařečky z obou stran a duše v očistci	On
19. června : Úterý Sv. Jana Nepomuka Neumanna, biskupa	19.00 Dr.:	Za + Aloise Marcaníka, manželku, rodiče z obou stran, švagra, za + P. Jaroslava Studeného, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	
20. června : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Farníkovy, Karla Machuču a živou rodinu	Ov
	18.30 Sl.:	Za živou a + rodinu Máčalovu, Talašovu, Bližňákovu, Kozubíkovu a duše v očistci	
21. června : Čtvrtek Sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	19.00 Dr.:	Za rodiče Josefa a Emílii Machů, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	
22. června : Pátek Sv. Jana Fischera, biskupa a Tomáše Mora, mučedníků	15.30 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní	Ra
	18.30 Sl.:	Za + Františka Malotu, švagrovou, rodiče z obou stran, živou a + rodinu	
23. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za Josefa Kořenka, + rodiče z obou stran, čtyři švagry, švagrovou a živou rodinu	ŠF
	16.00 Lo.:	Za + Aloise Strbáka, + rodinu Strbákovu, + rodinu Barcůchovu, Františku a Josefa Staňkovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny	

24. června : Neděle Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 15.00 Pl.:	Za farníky Za + rodiče Urbanovy, Mozgovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Ambrůzovy, dcery Lidmilu a Annu, zetě Petra Gajdošíka, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Primiční mše sv. P. Stanislava Trčky	Ma Če Am ChV
25. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Janků, syna, rodiče Ambrůzovy, rodinu Černobilovu a dar zdraví pro živou rodinu	On
26. června : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za rodiče Pavelkovy, jejich děti, vnuky, tři zetě, dvoje stařečky, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou rodinu	
27. června : Středa Sv. Cyrila Alexandr., biskupa a učitele církve	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Jana Barcůcha, rodiče z obou stran, Josefa Šafaříka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Ludmilu Belžíkovu, její sourozence a duše v očistci	Če
28. června : Čtvrtek Sv. Ireneje, biskupa a m.	19.00 Dr.:	Za + Františka Tichého, syna, rodiče z obou stran, dva zetě, švagry, příbuzenstvo, duše v očistci a živou rodinu	
29. června : Pátek Slavnost SV. PETRA A PAVLA, apoštolů	6.30 Új.: 15.30 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Chromčákovy, manžela, otce Josefa Chromčáka, Březinovy, manžele Kostkovy, Vojtěcha Kořenka, duše v očistci, živou a + rodinu Za + Petra Baláčka, + rodiče Ďulíkovy a duše v očistci Za + rodiče Lysáčkovy, Bližňákovy, duše v očistci a nemocné osoby Za + rodiče Švachovy, syna Jaroslava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	An ZvV ŠF MJ
30. června : Sobota Výročí posvěcení katedrály	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Zdeňku Bolfovu, duše v očistci, živou a + rodinu	Ku

Pořad bohoslužeb v červnu – farnost Horní Lhota

1. června : Pátek Sv. Justina, mučedníka	17.30	Za + Marii a Yvetu Navrátilovy, rodiče Navrátilovy, Vaněčkovy a duše v očistci
2. června : Sobota Sv. Marcelína a Petra, mučedníků	17.45	Za členy živého růžence
3. června : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	6.55 9.30	Za + Františka a Marii Juránkovy, duše v očistci, živou a + rodinu Za + rodiče Havelkovy, jejich rodiče, syna Milana, snachu Marii a duše v očistci
4. června : Pondělí Ferie	19.00	<i>Sehradice:</i> Za + rodiče, manžela a duše v očistci
7. června : Čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ	7.00 17.30	Za Oldřišku Novosadovu, + rodinu Manduchovu, Váňovu, Novosadovu a duše v očistci Za + Emilií Žáčkovu, dva manžele, jejich + rodiče, sourozence a + dceru Helenu

9. června : Sobota Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve	17.45	Za + rodiče Malyškovy, Voltnerovy, Slávku a Miroslava a celou živou rodinu
10. června : Neděle 10. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Václava Žáčka (5. výročí úmrtí), rodiče, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Bohumila a Miladu Maňasovy, dceru Miladu, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
14. června : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + Marii Kandrnálovu, jejího manžela, syna Jaroslava a rodiče z obou stran
15. června : Pátek Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	17.30	Mše sv. a obnova zasvěcení farnosti Srdci Ježíšovu
16. června : Sobota Neposkvrněného Srdce Panny Marie	17.45	Za rodiče Františka a Marii Majzlíkovy z Horní Lhoty, rodiče Ladislava a Vlastu Latinákovy ze Sehradice, dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
17. června : Neděle 11. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Marii Jankovu, sestru, jejich rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za děti prvokomunikanty
18. června : Pondělí Ferie	18.30	<i>Sehradice:</i> Za + Aloise Žáčka, jeho syna, rodiče z obou stran a duše v očistci
19. června : Úterý Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa	17.00	<i>Sehradice:</i> Mše sv. a Mariánské večeradlo (<i>P. Stráž</i>)
21. června : Čtvrtek Sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	17.30	Za + rodiče Šenovské, zetě, vnučku, rodiče Majerikovy, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
23. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + Adolfinu a Aloise Petřů, + Adolfa a Marii Petrášovy, + Josefa Petráše a jeho manželku, ostatní + rodinu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
24. června : Neděle Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	6.55 9.30	Za + Josefa a Anežku Šenovské, rodiče z obou stran, duše v očistci, živou a + rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
28. června : Čtvrtek Sv. Ireneje, biskupa a muč.	17.30	Za + rodinu Šenovskou, Hlavickou, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny
29. června : Pátek Slavnost SV. PETRA A PAVLA, apoštolů	7.00 17.30	Za + rodiče Kolaříkovy, Mikuláškovy, syna Františka, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za Aloise Idese, vnuka, rodiče Idesovy, Vaněčkovy, Žáčkovy, syna Rudolfa a Boží pomoc pro celou živou rodinu
30. června : Sobota Výročí posvěcení katedrály	17.45	Za Oldřicha Kuželu, bratra, rodiče a Boží ochranu pro živé rodiny

Jména z kancionálu II.

(pokračování)

P. Gerndt Jan (1955)

Tento pražský rodák narozený 2.prosince 1955 již v době školní docházky při středoškolských studiích působil jako choralista u sv. Tomáše na Malé Straně a svůj vztah k hudbě upevnil i během studia na teologické fakultě v Litoměřicích. Po vysvěcení působil ve různých farnostech v okolí Prahy, do r. 2003 jako farář v Modřanech u Prahy, od 1.7.2003 až doposud jako farář u kostela Všech svatých v Praze – Uhřetěvsi. Od roku 1986 zastává funkci obhájce manželského svazku u Interdiecézního církevního soudu v Praze. Mimo působení v duchovní správě a církevního soudu za pražskou diecézi pracoval v redakční radě jednotného Kancionálu a autorsky se podílel na varhanních doprovodech k eucharistické písni Klaním se ti vroucně... a k mariánské písni Jako ta růžička krásná.

P. Grimmig Pavel (1923-2006)

P. Pavel Grimmig, kanovník Královské kolegiální kapituly na hradě Karlštejn a člen Interdiecézního církevního soudu se narodil 22. června 1923 v Praze, na kněze byl vysvěcen 29. června 1947 rovněž v Praze. Působil jako kaplan v Roudnici nad Labem, poté jako administrátor v Petrovicích u Sedlčan. Dva roky byl komunistickým režimem internován v Želivi. Po propuštění byl administrátorem v Rokycanech, Manětíně a Chebu. V roce 1981 se stal farářem u sv. Jakuba v Praze na Starém Městě. Od 1. června 1990 působil jako farář ve svém rodišti v Praze – Podolí. V roce 1987 byl jmenován kanovníkem Královské kolegiální kapituly na hradě Karlštejn a v roce 1988 se stal jejím děkanem. Od 1. července 2003 žil jako kněz na odpočinku v podolské farnosti. Zemřel 31. července 2006 ve věku 83 let a v 59. roce kněžské služby. Mimo působení v duchovní správě se za pražskou diecézi podílel na práci v redakci jednotného Kancionálu a je autorem varhanního doprovodu k vánočnímu hymnu Narodil se Kristus Pán, vánoční koledy Veselé vánoční hody a postní písně Ach, můj nejsladší Ježíši.

P. Haberl Franz Xaver (1840 - 1910)

Kněz a muzikolog narozený . 1840 v Oberellenbachu v Bavorsku, byl kapelníkem chrámu v Pasově, později varhaníkem a dirigentem pěveckého sboru v Římě. Od r.1871 do r. 1882 přijal pověření stát se kapelníkem katedrály v Řezně, kde otevřel Školu náboženské hudby (1874) a založil Spolek pro vydání Sebraných písní G. P. da Palestriny v 33 svazcích, které sám redigoval. Od r. 1872 řídil časopis „Božská hudba“ a, od r.1888, periodikum „Náboženská hudba“ v Řezně. Učil Tebaldiniho (1864-1952) na Kirchenmusikschule a doporučil ho jako druhého kapelníka pro Chrám Sv.Marka v Benátkách. Zemřel v Řezně r. 1910. Do Kancionálu byl převzat nápěv Litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

P. Hlohovský Jiřík (16/17. století)

Katolický jezuitský kněz olomoucké diecéze, básník v 1. pol. 17. století. Česká literatura po Bílé hoře byla zásadně poznamenána nucenou rekatolizací. Skutečnost, že nekatoličtí

kněží, učitelé a měšťané, odkud pocházela většina předbělohorské české inteligence, často dali přednost emigraci před konverzí na katolictví, ovlivnila českou kulturu na více než 250 let. To však neznamenalo úplné přerušení kontinuity česky psané literatury. Autoři (často jezuité) působící v českých zemích navazovali na předchozí tradice, znali tvorbu minulosti a cítili se být Čechy.

Počátek učinil v tom kněz Jiří Hlohovský, jenž sestavil **Písně katolické k výročním slavnostem** (Olomouc 1622); pracující z příkazu kardinála Františka z Dietrichsteina proti Českým bratřím, aby se čelilo kancionálům bratrským. Sebral katolické písně české, jež vydal v Olomouci v roce 1622 pod názvem „Písně katolické ...“ V kancionálu je prezentován textem postní písně Když na kříži pněl Spasitel.

*František Čech
Pokračování příště*

ZPRÁVY A INFORMACE

Kněžské svěcení v Olomouci v sobotu 23. června. Kdo má zájem jet společným autobusem, ať se přihlásí v sakristii.

Primiční mše svatá našeho novokněze Mgr. Stanislava Trčky bude v neděli 24. června v 15.00 hodin na Ploštině. Příjezd na Ploštinu přes Drnovice.

Poutí v červenci: Újezd v neděli 1. července; Slopné v neděli 8. července; Dolní Lhota v neděli 15. července; Drnovice v neděli 22. července a Ploština v neděli 29. července.

Farní tábor v Újezdě. Tak jako vloni i letos se na faře v Újezdě uskuteční farní tábor pro děti od první až po pátou třídu včetně, od 16. do 20. července. Pobyt, hry, aktivity budou v duchu cyrilometodějského tématu. Obědy budou zajištěny. Přihlášky a bližší informace v sakristii.

Stavba kostela v Horní Lhotě. V letošním roce bychom s pomocí Boží rádi provedli zastřešení věže. Zbývá dokončit pokrytí střechy plechem, omítky, okna, dvěře a vnitřní úprava. Veškeré práce jsou financovány ze sbírek v kostele a darů věřících. Snažíme se také oslovit sponzory s prosbou o příspěvek, avšak v dnešní ekonomické krizi se tímto způsobem získávají prostředky velmi těžce. V neděli 15. července před svátkem Panny Marie Karmelské bude při mši svaté sbírka na stavbu kostela. Přispět je možné také na běžný účet farnosti u Poštovní spořitelny: 172869220/0300, nebo osobně na faře v Újezdě, kde dárci obdrží potvrzení o daru, který je možné použít k odečtu od základu daně z příjmu. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'. Pamatujeme ve svých modlitbách a při mši svaté.

P. Jan Můčka

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.rkf-ujezd.info; rkf-hornilhota.info. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce.
